

HUNYADY GYÖRGY ÉS A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

AKADÉMIKUS KÖZÉLET

CZIGLER ISTVÁN

egyetemi tanár, az MTA TTK Kognitív Idegtudományi és Pszichológiai Intézetének igazgatója, az MTA Pszichológiai Tudományos Bizottságának elnöke

Hunyady György munkássága több szálon kötődik a Magyar Tudományos Akadémiához.

Hunyady György 1965-ben, fiatal kutatóként került az MTA Pszichológiai Intézetébe. Ebben az időben vált *viszonylag* elfogadottá Magyarországon a szociálpszichológia. A *viszonylag* szót azért használom, mert vigyázni kellett, nehogy a pszichológiának ez a világnézetileg vélelmezett problematikus ága támadásokra adjon lehetőséget. Néhány évvel később kerültem az intézetbe, és egy másik területen dolgoztam, így akkor a szociálpszichológusoknak ez a gondja egy ideig „vakfoltra esett”. Visszagondolva ezekre az évekre úgy látom, a terület művelői különböző stratégiákat dolgoztak ki. Volt, aki bemutatta, a „mi szociálpszichológiánk” más, mint az angolszász (főleg, mint az amerikai), a francia valamivel jobb, de az sem az igazi, bár ott azért rájöttek, hogy a szociálpszichológia válságban van, ám mi azt is tudjuk, miért. Ezen az alapon születtek kiváló szociálpszichológiai összefoglalások, és gyűjteményes köte-

tek is. A szakmai vitákat – mai hasonlittal – olyasminek láttam, mint amikor Harry Potter barátai és ellenségei kölcsönösen varázsigéket vágnak egymáshoz, a különbség az volt, hogy a szociálpszichológusok esetében ezek az uralkodó világnézet klasszikusaitól származó idézetek voltak. Hunyady György más utat választott: elkezdte a szociálpszichológiai kutatásokat. A terület az attitűdkutatás volt, ahol jelentős empirikus anyagot gyűjtött össze, és mondhatjuk, e munka az attitűdök hazai vizsgálatainak kiindulópontja volt.

A Magyar Tudományos Akadémiával a kapcsolatok másik területe az akadémiai testületek világa. 1973-ben lett az MTA Pszichológiai Bizottságának tagja, majd titkára (a bizottság elnöke ebben az időszakban Ádám György volt). Mai szemmel, és a mai helyzetet ismerve nehéz elképzelni, hogy akkoriban ez milyen tekintélyes testület volt. Meghatározó szerepe volt az egyetemi követelményrendszerek kidolgozásában, talán vezetői kinevezésekben is, de a kutatási pénzek elosztásában

mindenképpen. Hunyady György részt kapott egy tárcaközi bizottságban, mely valóban jelentős forrásokkal rendelkezett, és a sikeres érdekérvényesítés eredményeként a pszichológia ebben az időszakban komoly fejlesztési lehetőségeket kapott. Hunyady György 1978-tól a Pszichológiai Bizottság társelnöke lett, majd két ciklusban elnöke. Magának a bizottságnak a szerepe átalakult, az MTA II. Osztálya tanácsadó testületeként az akadémiai doktori fokozatra jelentkezők szakmai értékelésében, a tudományos könyvkiadásban, valamint az MTA Pszichológiai Intézet (később Kutatóintézet) szakmai értékelésében működött közre. Lényeges volt továbbá a Hunyady György vezette bizottság működése a Budapesten kívüli pszichológiai képzőhelyek (Debrecen, Pécs, Szeged) létrehozatalában.

Az akadémiai szerepvállaláshoz tartozik Hunyady György tagsága az Akadémiai Kutatóhelyek Tanácsában, mely funkció nem csupán a pszichológiához, hanem a bölcsészet-

és társadalomtudományok összességéhez kapcsolódott. Ugyanez mondható el tagságáról az akadémiai doktori tanácsban. Ismerve néhány természettudós barátunk vélekedését a társadalomtudományokról, e tisztség közel sem csupán megtisztelő elfoglaltság.

Hunyady György 2001-ben lett a Magyar Tudományos Akadémia tagja. E megtiszteltetés számára munkával járt és jár, 2005-től az MTA II. Osztályának elnökhelyettese, 2012-től elnöke. Az Akadémia testületi életében így szerepe a bölcsészettudományok egészében meghatározó jelentőségű.

Hunyady György kapcsolata a Magyar Tudományos Akadémiával a kutatóintézetben kezdődött. Kapcsolata az intézettel megmaradt, tagja volt az intézet külső tanácsadó testületének, újabban pedig az intézet (MTA Természettudományi Kutatóközpont, Kognitív Idegtudományi és Pszichológiai Intézet) kutatócsoportjainak értékelését végző bizottság elnöke.